

Zaaknummer 2012-T935 (4 en 5)

18 juni 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

Zuster , provinciaal overste van de congregatie Kleine Zusters van de H. Joseph.

1. De procedure

Op 25 maart 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klachten van klager tegen de aangeklaagden wijlen zuster en wijlen zuster

De KLAC heeft de provinciaal overste van de congregatie de Kleine Zusters van de H. Joseph geadviseerd de klachten gegrond te verklaren.

Zuster heeft bij brief van 6 april 2014 (ingekomen op 8 april 2014) namens de congregatie een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 25 maart 2014.

Mevrouw mr. M.L.J. Bomers heeft tot 24 april 2014 de tijd gekregen om een inhoudelijke reactie op het bezwaarschrift in te dienen. Bij emailbericht van 15 mei 2014 heeft mr. Bomers namens klager gereageerd op het bezwaarschrift. Nu de reactie buiten de termijn is ingekomen zal de bijzondere kamer deze buiten beschouwing laten.

Op 16 mei 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

De congregatie stelt zich – kort weergegeven – op het standpunt dat het onbegrijpelijk is hoe de KLAC tot haar advies van 25 maart 2014 heeft kunnen komen. Namens de congregatie heeft zuster daartoe aangevoerd:

- a) In advies van 25 maart 2014 heeft de KLAC niet gereflecteerd wat mevrouw en zuster ter zitting van de KLAC op 8 oktober 2013 hebben aangedragen. Daar is onder meer aangevoerd dat kleding die de aangeklaagde zusters droegen, niet overeenkomt met de periode van 1964 – 1973 maar alleen kan opgaan tot in 1968. Toch is in de beoordeling vastgehouden aan 1964-1973, zonder verwijzing naar enige verandering in kleding.
- b) Het steunbewijs voldoet niet of onvoldoende aan de door KLAC gestelde voorwaarden om als steunbewijs te worden aangemerkt. In eerdere adviezen heeft de KLAC eisen aan steunbewijs gesteld zoals verifieerbaarheid en concretisering. Daarvan is in dit advies afgeweken. De in het advies van 25 maart 2014 gebruikte verklaringen kunnen niet als steunbewijs dienen voor de klachten tegen de aangeklaagde zusters omdat ze te algemeen van aard zijn en ‘van horen zeggen’.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de grond dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelend kamer daaromtrent heeft overwogen in het onderhavige advies kan deze toetsing doorstaan. Die kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd namens klager en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer overweegt voorts ten aanzien van hetgeen namens de congregatie is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van punt a)

De bijzondere kamer stelt vast dat ingevolge de artikelen 18.3 en 18.4 van de Procedure een advies een korte weergave van de feiten dient te bevatten en de beoordeling daarvan en het advies een gemotiveerd oordeel over de gegrondheid van de klacht omvat. Dit betekent niet dat alles wat is aangevoerd vermeld dient te worden in een advies. Slechts indien het aangevoerde van zo'n cruciaal belang is voor haar oordeelsvorming dat de behandelend kamer in redelijkheid vermelding daarvan niet achterwege had kunnen laten komt schending van een beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling in beeld. Dat is hier niet het geval. Het niet opnemen of verkort weergeven in het advies van hetgeen ter zitting is aangedragen kan, naar het oordeel van de bijzondere kamer, dan ook niet leiden tot de conclusie dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling is geschonden.

Wat betreft het punt van de verandering van kleding in 1968 stelt de bijzondere kamer vast dat door de KLAC in haar advies van 25 maart 2014 onder 4.3 is overwogen dat het misbruik heeft plaatsgevonden gedurende een aantal jaren (in de periode 1964-1973). De bijzondere kamer is van oordeel dat daaruit niet kan worden afgeleid dat de KLAC in haar advies tot het oordeel is gekomen dat het seksuele misbruik de gehele periode – ook na 1968 – heeft plaatsgevonden.

Ten aanzien van punt b)

De KLAC acht in haar advies van 25 maart 2014 aannemelijk dat klager door de aangeklaagde zuster _____ en zuster _____ seksueel is misbruikt.

De KLAC is hiervan naast de verklaring van klager overtuigd geraakt door de brief van de heer _____, waarin deze verklaart dat hij destijds heeft gehoord hoe zijn vader (die toen bij _____ werkte) aan zijn moeder vertelde dat klager werd misbruikt door de zusters _____ en zuster _____ en de verklaring van mevrouw _____ waaruit blijkt dat zij van klager reeds in de jaren 80 heeft vernomen dat hij seksueel is misbruikt door de zusters _____ en _____ lie zij in haar verklaring ook bij naam noemt en de verklaringen van de huisarts _____ zijn longarts _____ zijn vertrouwenspersoon _____ en zijn dochter _____ lie allen onafhankelijk van elkaar hebben verklaard dat klager meerdere malen heeft verteld over seksueel misbruik op jonge leeftijd en tijdens zijn internaatperiode in _____

De bijzondere kamer stelt vast dat in andere adviezen is overwogen:

“Een steunbewijs dient in de eerste plaats specifiek van aard en controleerbaar te zijn. Dat wil zeggen dat het betrekking moet hebben op het door de aangeklaagde individueel gepleegde seksueel misbruik van de klager persoonlijk. Het sterkste bewijs is dat van iemand die persoonlijk aanwezig was bij het misbruik of aan wie klager het direct heeft verteld. Een dergelijke situatie doet zich zelden voor. Het kan echter ook – en dat komt vaker voor – in de vorm van een verklaring van een ander slachtoffer van dezelfde aangeklaagde over soortgelijk misbruik of door een verklaring van een derde persoon, bijvoorbeeld een familielid, goede vriend of psychiater aan wie het slachtoffer in een vroeg stadium heeft verteld over het misbruik. In het steunbewijs dient een begin van aannemelijkheid voor de klacht van klager te kunnen worden gevonden.”

De bijzondere kamer is van oordeel dat niet staande gehouden kan worden dat de KLAC in haar advies van 25 maart 2014 is afgeweken van de gebruikelijke eisen die aan het steunbewijs worden gesteld.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

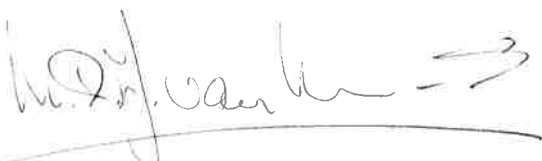
De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 18 juni 2014 door mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroeel, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.